

Nr 259.

Av herr **Wijk**, med förslag till lag om anstånd med betalning av gäld.

Då ett land råkat i särskilt brydsamma förhållanden av övergående beskaffenhet, har vid mera än ett tillfälle inträffat, att statsmakterna funnit sig böra för en kortare övergångstid vidtaga extra ordinära åtgärder för underlättande av penning- och kreditförhållandena. Hit höra då närmast åtgärder i syfte att bereda vederbörande anstånd med gäldandet av till betalning förfallna eller förfallande skuldförbindelser. S. k. moratorium har också i större eller mindre utsträckning under den allmänna kris, däri vår världsdel för närvarande befinner sig, redan kommit till stånd i länder, med vilka vi hava delvis ganska omfattande ekonomiska förbindelser. Ett dylikt moratorium, varigenom svenska fordringar i utlandet icke kunna omedelbarligen vid förfallotid indrivnas, kan vålla vissa svårigheter å vår penningmarknad, särskilt om svenska gäldenärer i fråga om sina skulder till utlandet icke legaliter medgivits en liknande förmån. På grund härav och då man icke kan fränse, att den allmänna krisen i Europa i och för sig torde komma att menligt inverka på vårt näringsliv och på vår penningmarknad, lär nödig försiktighet bjuda, att även i vårt land penningmarknaden och näringslivet beredas den lättnad och de fördelar, ett moratorium under rådande förhållanden skulle medföra. I anslutning härtill tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen för sin del ville antaga följande

Lag om anstånd med betalning av gäld.

Härigenom förordnas, att tills vidare, intill dess Konungen annorlunda beslutar, dock ej längre än till

den 6 september 1914, med betalning av skuldförbindelser av vad beskaffenhet de vara må, som redan förfallit eller under tiden förfalla, skall anstå, i följd varav rättgång eller lagsökning för indrivning av sådan gäld ej må anhängiggöras eller exekutiv åtgärd för gäldens uttagande äga rum; dock att, där talan om betalning förut anhängiggjorts vid domstol eller hos överexekutor, den talan må utan hinder av vad ovan stadgats vinna prövning.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

Stockholm den 3 augusti 1914.

HJALMAR WIJK.
